

Beretning om Wild West 2019

Terræn: Skagen Klitplantage, Råbjerg Mile, Bunken og lidt indimellem.

Kort: Målt 1881-1883, rettet i 1964, 1:20.000

Klokken er 14:21 og første del af "ingen vej tilbage" er, at jeg bliver hentet af en bilfuld Barske Trolde (og en kommende aspirant-trold). Bilen er stilet mod Skagen til årets Wild West.

Jeg vil gerne starte med at foreslå mig selv til at modtage "det ildelugtende pandebånd" til efterårets årsmøde. Ikke fordi jeg rigtig gerne vil rende rundt med det, men jeg kan jo ligeså godt selv forslå det med følgende baggrund. Jeg medbragte 2 pandelamper til Wild West, de var helt nye, hvoraf kun den ene var ladet helt op. I bilen skulle jeg så lige prøve dem og få ladet den sidste op. Ingen af dem tænder (de tændte altså begge hjemmefra). Den ene kommer i cigartænderen med det resultat, at nu tænder de yderste pærer, men kan ikke slukke. Den anden får så en tur i cigartænderen med samme resultat – og efter kort tid begynder det at ryge og ikke lugte særlig godt. Altså ingen pandelamper. Efter lidt eftertænkning sender jeg en sms til stævnelederen og efter kort tid har jeg en aftale om en lånelampe – pyha.

Over Fyn overhaler vi bil nr. 2 fyldt med Barske Løbere. Juhuu vi fører. Med lidt sms'en mødes vi ved rastepladsen ved Ejer Baunehøj og senere igen på Ålbæk Kro til aftensmad. Snakken går og klokken bliver 21 før vi når spejderhytten til et par timers overnatning. Jeg har booket en madras, som viser sig at være på 1. sal af spejderhytten. Der er ca. 30 mænd jeg kan vælge at sove ved siden - jeg vælger den første, som i øvrigt allerede sover. Kl. 00:45 er der navneopråb og afgang med bus, så det er med at få sovet et par timer.

Svend-Erik har sagt han gerne vil løbe sammen med ham, men jeg ser ham først 5 min før navneopråb, så en smule nervøs for løbet er jeg da. Dem skal løbe det rigtige Wild West på 25 km bliver først råbt op, mens os der kun skal løbe NordWest på 16,5 km er tilsidst. Mens vi bliver råbt og går over til bussen regner det ikke endnu, men det går over senere.

Bussen kører længe og EMIT-brikker bliver tjekket i den godt proppede bus. Endelig stopper vi på en mørk rasteplads og alle bliver gennet ud og skal stille sig på en lang række. Alle står pænt på række med lamperne tændt – og vi bliver så bedt om at vende os om for at kortene kan blive lagt frem. Da alle 24 løbere med pandelampe vender sig om, står vi alle og kigger på nr. 25 der står og tisser.

Svend Erik hvisker til mig, at når vi har fået kortet så går vi lige over til vejboommen, mens vi putter kortet pose, så vi stille og roligt kan kigge på kortet. Tilfældigvis viser det sig at vi faktisk skal den vej, så i ca. 100 meter fører vi – Juhuu. Kortet er jo lidt gammelt men stien ser ud til at passe, brandbæltet passer også meget godt, men så kommer det spændende. En lille sti går ind til venstre og mange vælger at løbe ned der. Men os snedige ser, at vi endnu ikke er kommet over det sidste højdedrag så vi løber videre og tager den rigtige sti. Et godt stykke ned af den, stien drejer og posten skal ligge lige oppe i slugten til venstre. Nogen løber forbi, men vupti Svend Erik guider mig lige ind i posten. Hvis I lige tjekker split-tiderne og tjekker hvem der får post 1 først af alle Nord West løbere – Juhuu det er mig, så fører vi igen et øjeblik.

Post 2 går fint, men post 3..... Det tog 1 time og 53 min at finde den – vi udnyttede bare, at vi endelig var kommet op til de spændende klitter og ville bruge lidt ekstra tid (eller måske var vi bare lost). Tine og Anders tog den på 35 min, som de næst-hurtigste på det delstræk. Inden vi kom fra post 3 havde de første fra det lange Wild West overhalet os, som jo så havde løbet 9 km længere end os på det tidspunkt. Fra post 4 til 5 var der ca. 2 km med opad klitte nedad klitte opad klitte nedad klitte i en uendelighed. Vi kom ind i

det lille grønne område sydøst for posten. Her godt 100 år efter kortets tegning var det ikke længere grønt, men træstubbene var der endnu.

Langt om længe nåede vi til post 13 som var depotpost. Vi tog os tid til en kop varm kakao og rosiner m.m. Vejvalget fra post 14 til 15 blev drøftet skulle vi løbe udenom Råbjerg Mile eller skulle vi opover. Jeg stemte for sightseeing, da jeg ikke før havde været på Råbjerg Mile. Det var måske ikke det klogeste, men det var rigtig flot og jeg måtte også lige op på den nærmeste top for at se ud over det hele. Vi løb lidt forkert og lidt op og ned af Milen og rundt omkring, men helt fantastisk, at se hvordan sandet havde ædt sig ind på skoven.

De sidste poster i Bunken Klitplantage gik rimelig godt og pludselig så var vi ved mål-posten.

Tak til Svend-Erik for knap 7 timers dejlig tur i klitter, sand, lækkert terræn, nat-stemning, morgenfuglesang. Det regnede vist lidt det meste af tiden, men man var jo koncentreret om at finde vej.

Tak til alle Barske Trolde - og Aspirant der var med. Super, at vi var så mange.

Barsk Hilsen

Anne-Mette